

11.12. Omastav kääne

Kohanimi **peab olema üldjuhul** omastavas käändes. See nõue kehtib nimetuuma kohta. Objekti liiki märkiv sõna ehk liigisõna tuleb panna nimetavasse käändesse. Liigisõnad on näiteks tee, tänav, väikekoht, mets, põld, karjäär, järv jne. Kui nime tuum ja liigisõna on kokku kirjutatud, siis on terviknimi nimetavas (*Mõisa/küla, Uue/talu, Kesk/väljak, Must/järv*).

Näiteks tuleb muuta:

Järveääre alajaama > *Järveääre alajaam*;

Tulevik väikekoht > *Tuleviku väikekoht*;

Luiga Endrik > *Luiga-Endriku* (tegu on taluga, liigisõna *tal* on juurdemõeldav ja seda ametlikus kohanimes ega koha-aadressis välja ei kirjutata, kuid seda võib kasutada tavasuhtluses);

Jaam tänav > *Jaama tänav*.

Erandina on lubatud lisaks omastavas käändes olevatele nimedele ka kohakäändelised nimed. Kohakäänded jagunevad sisekohakääneteks (sisseütlev, seesütlev ja seestütlev) ja väliskohakääneteks (alaleütlev, alalütlev ja alaltütlev). Sisekohakäänded väljendavad seesolemist ning sisse ja välja liikumist (näiteks kitsikusse, kitsikuses, kitsikusest), väliskohakäänded pealolekut ja sellega seotud liikumisi (lauale, laual, laualt). Vormiliselt väljendatakse kohakäändeid käändelõppudega, mis moodustavad kaks paralleelset kolmikut (-sse, -s, -st ja -le, -l, -lt). Näiteks on talude nimeks olnud *Saarepealt*, *Kaskealt* ning nende muutmine ei ole vajalik.

Erandiks on ka omadussõnad, mida ei pea omastavasse käändesse panema. Näiteks on korrektsed sellised nimed nagu *Pikk tänav*, *Roheline tänav* ja *Väike tänav*.

Vt lisaks peatükki „**11.24. Hargtäiendi vorm**”.

Viimati uuendatud 20.12.2022